

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीय सातव्या दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी — क्रमांक पस्तीस

Jeff Pippenger
2026-01-27

क्रमांक पस्तीस

Early Writings च्या ८१व्या पानावर (आणि “८१” हे एका दैवी महायाजकाचे व ऐंशी याजकांचे प्रतीक आहे), विल्यम मिलर यांचे दुसरे स्वप्न नोंदविलेले आहे. नबुखदनेस्सरप्रमाणेच विल्यम मिलर यांनाही दोन स्वप्ने पडली होती. दानिएलच्या चौथ्या अध्यायातील नबुखदनेस्सरचे दुसरे स्वप्न, लेवीय २६ मधील मोशेच्या “सात वेळा” या संदर्भाच्या चौकटीत स्थापित केलेले आहे. मिलर यांनी २,५२० शिकविताना लेवीय २६ मधील “सात वेळा” स्पष्ट करण्यासाठी दानिएलचा चौथा अध्याय वापरला, जरी त्यांनी त्याला “सात वेळा” असेच संबोधिले. मिलर यांनी हे ओळखले नाही की त्यांचे प्रतिरूप नबुखदनेस्सरमध्ये दर्शविले गेले होते; परंतु चौथ्या अध्यायातील नबुखदनेस्सरचे २,५२० दिवस, मिलर यांच्या स्वप्नात माती झाडणारा मनुष्य येण्यापूर्वी, “विखुरणे” या शब्दाद्वारे आणि ते ‘सात वेळा’ घडते या तथ्याद्वारे, प्रस्तुत केलेले आहेत.

सिस्टर व्हाइट यांनी मिलर यांना “फादर मिलर” असे संबोधले आहे, परंतु कॅथलिक जसे मूर्तिपूजक रीतीने करतात त्या अर्थाने नव्हे, तर पितामह अब्राहामाप्रमाणे पितृतुल्य अर्थाने. मिलर हे एक प्रतीक आहेत; ते कराराचे मनुष्य आहेत, जे एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांबरोबर होणाऱ्या अंतिम करारापर्यंतच्या मार्गावरील बायबलमधील प्रतीकांच्या साखळीचे प्रतिनिधित्व करतात. योएल आपल्याला कळवितो की शेवटच्या दिवसांत वृद्ध पुरुष स्वप्ने पाहतील, आणि विल्यम मिलर हा आपल्या इतिहासातील तो वृद्ध मनुष्य आहे, तसेच तो शेतकरीही आहे ज्याने विल्यम टिंडेल यांच्या त्या भविष्यवाणीची पूर्तता केली, ज्यात असे म्हटले आहे, “If God spare my life, ere many years I will cause a boy that driveth the plough shall know more of the Scripture than thou dost.”

“देवाने आपला दूत अशा एका शेतकऱ्याच्या अंतःकरणावर कार्य करण्यासाठी पाठविला, ज्याने बायबलवर विश्वास ठेवला नव्हता, जेणेकरून त्याला भविष्यवाण्यांचा शोध घेण्यास प्रवृत्त करता येईल. देवाचे दूत त्या निवडलेल्या पुरुषाला वारंवार भेट देत होते, त्याच्या मनाचे मार्गदर्शन करण्यासाठी आणि देवाच्या लोकांसाठी सदैव गूढ राहिलेल्या भविष्यवाण्या त्याच्या समजेस उघड करण्यासाठी. सत्याच्या साखळीची सुरुवात त्याला देण्यात आली, आणि तो दुवा मागून दुवा शोधत पुढे जाऊ लागला, इतके की शेवटी त्याने देवाच्या वचनाकडे आश्चर्याने व प्रशंसाभावाने पाहिले. त्याने तेथे सत्याची एक परिपूर्ण साखळी पाहिली. जे वचन त्याने प्रेरणारहित समजले होते, तेच आता त्याच्या दृष्टीसमोर आपल्या सौंदर्यात आणि तेजात उघड झाले. त्याने पाहिले की शास्त्राचा एक भाग दुसऱ्याचे स्पष्टीकरण करतो; आणि जेव्हा एखादा उतारा त्याच्या समजेस बंद झाला, तेव्हा वचनाच्या दुसऱ्या भागात त्याला त्याचे स्पष्टीकरण करणारे ते आढळले. त्याने देवाच्या पवित्र वचनाकडे आनंदाने आणि अत्यंत आदर व भययुक्त भक्तिभावाने पाहिले.” Early Writings, 230.

मिलर हा तो शेतकरी होता ज्याने टिंडेलची भविष्यवाणी पूर्ण केली, आणि दानियेल ८:१४ च्या उघडकीस येण्यापासून त्याने एकत्र केलेल्या भविष्यवाणीविषयक ज्ञानाचे त्याचे पहिले प्रकाशन १८३१ मध्ये झाले, जे बायबलच्या King James Version च्या प्रकाशनानंतर दोनशे वीस वर्षांनी होते. John Wycliff, William Tyndale आणि १६११ मध्ये King James Bible चे प्रकाशन हे तीन मार्गचिन्हे दर्शवितात, ज्यांपासून त्या दोनशे-वीस वर्षांच्या भविष्यवाणीची सुरुवात होते, जी तेव्हा समाप्त होते जेव्हा टिंडेलचा नांगर हाकणारा मुलगा देवाचे वचन पहिल्या देवदूताच्या संदेशासाठी उघडतो, ज्याच्या पाठोपाठ आणखी दोन देवदूत येणार होते. तो पहिला देवदूत १७९८ मध्ये आला आणि तिसरा १८४४ मध्ये. Wycliff, Tyndale आणि King James यांचा संबंध त्या शेतकऱ्याशी जोडला

जातो जो टिंडेलची भविष्यवाणी पूर्ण करणार होता, आणि जो 1798 ते 1844 या काळातील तीन देवदूतांच्या इतिहासाचे प्रतीक ठरणार होता.

विल्यम मिलर यांचा अल्फा शोध म्हणजे लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील २,५२० वर्षे, आणि त्यांचा ओमेगा शोध म्हणजे दानिएल ८:१४ मधील २,३०० वर्षे होय. यहूदाच्या २,५२० वर्षांच्या विखुरणाची सुरुवात इ.स.पूर्व ६७७ मध्ये झाली आणि ती इ.स. १८४४ मध्ये समाप्त झाली. दानिएल ८:१४ मधील २,३०० वर्षे इ.स. १८४४ मध्ये संपली. ही दोन्ही कालावधी इ.स. १८४४ मध्ये एकत्रच समाप्त झाली, आणि विल्यम मिलर यांच्या अल्फा व ओमेगा शोधांच्या प्रारंभबिंदूंमध्ये दोनशे वीस वर्षांचे अंतर होते. "दोनशे वीस" हे विल्यम मिलर यांचे, दोन साक्षीदारांवर आधारित, एक प्रतीक आहे. मिलर यांच्या अल्फा व ओमेगा शोधांचे प्रतिनिधित्व १७९८ आणि १८४४ यांनी केले आहे. उत्तरेकडील राज्याविरुद्धची २,५२० वर्षांची विखुरण इ.स. १७९८ मध्ये समाप्त झाली, आणि त्यानंतर छेचाळीस वर्षांनी, म्हणजे इ.स. १८४४ मध्ये, २,३०० वर्षे समाप्त झाली.

इ.स. १७९८ मध्ये समाप्त झालेली २,५२० वर्षे त्या दिनांकाला चिन्हित करतात, आणि इ.स. १८४४ मध्ये समाप्त झालेली यहूदाविरुद्धची २,५२० वर्षे दोनशे वीस वर्षांचा कालावधी उत्पन्न करतात. याचा अर्थ, इस्राएलविरुद्धची २,५२० वर्षे छेचाळीस वर्षांचा भविष्यवाणीचा कालावधी निर्माण करतात, आणि यहूदाविरुद्धची २,५२० वर्षे दोनशे वीस वर्षांचा भविष्यवाणीचा कालावधी निर्माण करतात. त्या कालावधीचा अल्फा इ.स.पू. ६७७ आहे आणि ओमेगा इ.स.पू. ४५७ आहे, याचा अर्थ छेचाळीस वर्षांच्या कालावधीचा आणि दोनशे वीस वर्षांच्या कालावधीचा अल्फा २,५२० द्वारे दर्शविला जातो, आणि त्या दोन्ही रेषांचा ओमेगा २,३०० आहे. २,५२० वर्षांच्या दोन "विखुरण्यां"मुळे २,५२० पासून सुरू होऊन २,३०० येथे समाप्त होणाऱ्या एका कालावधीचे दोन साक्षीदार उपलब्ध होतात. त्या दोन्ही रेषा विल्यम मिलर यांच्या अल्फा आणि ओमेगा शोधांना ओळखून दाखवतात.

"विल्यम मिलर यांचे स्वप्न"

"मी स्वप्नात पाहिले की देवाने, एका अदृश्य हाताने, मला साधारण दहा इंच लांब व सहा इंच चौरस अशी, आबनूस व मोत्यांनी अत्यंत कौशल्यपूर्ण जडविलेली एक विलक्षण पेटी पाठविली. त्या पेटीला एक किल्ली जोडलेली होती. मी तात्काळ ती किल्ली घेतली व पेटी उघडली; तेव्हा, माझ्या आश्चर्य व विस्मयास, ती सर्व प्रकारच्या व सर्व आकारांच्या रत्नांनी, हिऱ्यांनी, बहुमोल दगडांनी, आणि प्रत्येक परिमाण व मूल्याच्या सोन्या-चांदीच्या नाण्यांनी भरलेली आहे, असे मला आढळले; आणि ती सर्व त्यांच्या त्यांच्या जागी त्या पेटीत सुंदर रीतीने मांडलेली होती; आणि अशा प्रकारे मांडलेली असल्यामुळे त्यांनी असा प्रकाश व वैभव परावर्तित केले, की ज्याची तुलना केवळ सूर्याशीच होऊ शकेल."

"या अद्भुत दृश्याचा आनंद मी एकटीनेच घ्यावा, हे माझे कर्तव्य नाही, असे मला वाटले; जरी त्यातील तेज, सौंदर्य आणि मूल्य यांमुळे माझे हृदय अत्यानंदित झाले होते. म्हणून मी ते माझ्या खोलीतील मध्यवर्ती टेबलावर ठेवले आणि ज्यांना इच्छा असेल त्यांनी येऊन या जीवनात मनुष्याने कधी पाहिलेल्या सर्वांत गौरवशाली व तेजस्वी दृश्याचे दर्शन घ्यावे, असा निरोप दिला.

"लोक आत येऊ लागले; सुरुवातीला संख्या थोडी होती, परंतु नंतर ती वाढून मोठ्या जमावात परिवर्तित झाली. त्यांनी जेव्हा प्रथम त्या पेटीत डोकावून पाहिले, तेव्हा ते आश्चर्यचकित होत आणि आनंदाने उद्गार काढीत. परंतु प्रेक्षकांची संख्या वाढू लागली तेव्हा प्रत्येकजण त्या रत्नांना हात लावून त्यांना हलवू लागला, ती पेटीतून बाहेर काढून टेबलावर विखुरू लागला.

"मला असे वाटू लागले की मालक माझ्या हातून पुन्हा ती पेटी आणि ती रत्ने मागेल; आणि जर मी त्यांना विखुरू दिले, तर पूर्वीप्रमाणे मी त्यांना पुन्हा पेटीत त्यांच्या जागी कधीच ठेवू शकणार नाही; आणि मला असे जाणवले की त्या उत्तरदायित्वाला मी कधीच तोंड देऊ शकणार नाही, कारण ते अत्यंत मोठे असेल. तेव्हा मी लोकांना त्यांना हात लावू नये, किंवा त्यांना पेटीतून बाहेर काढू नये, अशी विनवणी करू लागलो; परंतु मी जितकी अधिक विनवणी केली, तितकीच त्यांनी त्यांची अधिक विखुरण केली; आणि आता ते जणू ती सर्व रत्ने संपूर्ण खोलीभर,

फरशीवर आणि खोलीतील प्रत्येक फर्निचरच्या वस्तूवर विखुरत होते.”

“त्यानंतर मी पाहिले की त्यांनी अस्सल रत्ने आणि नाणी यांच्यामध्ये असंख्य प्रमाणात बनावट रत्ने आणि खोटी नाणी विखुरली होती. त्यांच्या नीच वर्तनामुळे आणि कृतघ्नतेमुळे मी अत्यंत संतप्त झालो, आणि त्याबद्दल मी त्यांना धिक्कारले व ताडिले; परंतु मी जितके अधिक त्यांना ताडिले, तितकीच त्यांनी अस्सल रत्ने आणि खरी नाणी यांच्यामध्ये बनावट रत्ने आणि खोटी नाणी अधिक प्रमाणात विखुरली.”

“मग मी माझ्या शारीरिक आत्म्यात व्याकुळ झाले आणि त्यांना खोलीबाहेर ढकलण्यासाठी शारीरिक बळाचा उपयोग करू लागले; पण मी एकाला बाहेर ढकलत असताना, आणखी तिघे आत येत आणि माती, लाकडाचे कापरे, वाळू, आणि सर्व प्रकारचा कचरा आत आणत, इतके की त्यांनी प्रत्येक खरे रत्न, हिरे, आणि नाणी झाकून टाकली, जी सर्व दृष्टीआड झाली. त्यांनी माझी पेटीही फाडून तुकडे केले आणि ती त्या कचऱ्यात विखुरून टाकली. मला वाटले की माझ्या दुःखाची किंवा माझ्या क्रोधाची कोणालाही पर्वा नव्हती. मी पूर्णपणे निरुत्साहित व खचून गेले, आणि बसून रडू लागले.

“अशा प्रकारे माझ्या मोठ्या हानीमुळे आणि जबाबदारीमुळे मी रडत व शोक करीत असताना, मला देवाची आठवण झाली, आणि त्याने मला सहाय्य पाठवावे म्हणून मी उत्कटतेने प्रार्थना केली.

“ताबडतोब दार उघडले, आणि एक मनुष्य खोलीत प्रवेशला; तेव्हा लोक सर्वजण तेथून निघून गेले; आणि त्याने, आपल्या हातात धूळ झाडण्याचा झाडू घेऊन, खिडक्या उघडल्या, आणि खोलीतील धूळ व कचरा झाडून काढण्यास सुरुवात केली.

“मी त्याला थांबण्याची विनवणी केली, कारण त्या कचऱ्यामध्ये काही मौल्यवान रत्ने विखुरलेली होती.

त्याने मला “भीऊ नकोस” असे सांगितले, कारण तो “त्यांची काळजी घेईल.”

“मग, तो धूळ व कचरा, खोटे दागिने आणि बनावट नाणी झाडत असताना, ते सर्व ढगाप्रमाणे वर उठून खिडकीतून बाहेर गेले, आणि वाऱ्याने त्यांना दूर वाहून नेले. त्या गडबडीत मी क्षणभर डोळे मिटले; जेव्हा मी ते उघडले, तेव्हा सारा कचरा नाहीसा झाला होता. मौल्यवान रत्ने, हिरे, सोन्या-चांदीची नाणी, खोलीभर विपुल प्रमाणात विखुरलेली पडली होती.

“मग त्याने मेजावर एक पेटी ठेवली; ती पूर्वीच्या पेटीपेक्षा कितीतरी मोठी व अधिक सुंदर होती; आणि त्याने मूठमूठभर रत्ने, हिरे, नाणी गोळा करून त्या पेटीत टाकली, जोपर्यंत एकही वस्तू शिल्लक राहिली नाही; जरी त्यांपैकी काही हिरे सुईच्या टोकाएवढेही मोठे नव्हते.”

“त्यानंतर त्याने मला ‘ये आणि पाहा’ असे आवाहन केले.”

“मी त्या पेटीत डोकावून पाहिले, पण त्या दृश्याने माझे डोळे दिपून गेले. ते त्यांच्या पूर्वीच्या तेजापेक्षा दहापट अधिक गौरवाने चमकत होते. मला वाटले, ज्या दुष्ट लोकांनी त्यांना विखुरून धुळीत तुडविले होते, त्यांच्या पायांनी वाळूत घासून ते स्वच्छ केले गेले असावेत. ती त्या पेटीत सुंदर क्रमाने, प्रत्येक वस्तू आपल्या जागी, अशा रीतीने मांडलेली होती की ज्याने ती फेकून दिली त्याच्या कोणत्याही उघड खुणा दिसत नव्हत्या. मी अत्यानंदाने उद्गारले, आणि त्या उद्गाराने माझी जाग आली.” Early Writings, 81-83.

“८१” या पानापासून आरंभ होऊन, याजकांचे एक प्रतीक म्हणून, त्या स्वप्नात लाओदिकीय सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या त्या कार्याचा इतिहास ओळखून दाखविला आहे, ज्यामध्ये विल्यम मिलर यांच्या मानवतेद्वारे दिव्यतेने एकत्र केलेल्या पायाभूत सत्यांचा विध्वंस केला गेला. हा इतिहास तेव्हा समाप्त होतो, जेव्हा मिलर “अतिशय आनंदाने उद्गारला” आणि त्या उद्गाराने त्याला “जागे” केले. स्वप्नात दर्शविलेला हा इतिहास तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेच्या वेळी समाप्तीस येतो; हीच मध्यरात्रीच्या घोषणेची पराकाष्ठा आहे. मिलरच्या स्वप्नातील ऐतिहासिक निवेदन मिलराइट इतिहासातील मार्गचिन्हांचेही प्रतिनिधित्व करते, आणि म्हणूनच ते एक लाख चव्वेचाळीस

हजारांच्या चळवळीच्या समांतर इतिहासाचेही प्रतिनिधित्व करते. तितकेच महत्त्वाचे म्हणजे, स्वप्रातील या ऐतिहासिक प्रतिनिधित्वात २०२३ मध्ये पुनरावृत्ती होऊ लागलेल्या इतिहासाचा एक भविष्यसूचक फ्रॅक्टलही अंतर्भूत आहे.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात ओळखले गेलेले सत्याचे रत्न २००४ मध्ये सार्वजनिक अभिलेखात ठेवण्यात आले, आणि नंतर पुन्हा २०१२ मध्ये, जेव्हा हबक्कूकच्या पट्ट्यांचे सादरीकरण अशा एका समूहाला एकत्र आणले ज्याचे विखुरले जाणे नियोजित होते. ही सत्ये २००४ मध्ये पट्ट्यावर ठेवण्यात आली, १९८९ मध्ये उघड करण्यात आलेल्या सत्यांच्या पहिल्या सादरीकरणासह. त्या वेळी “काहींनी” त्या संदेशाचा विचार केला, परंतु २०१२ मध्ये, Habakkuk's Tables या शीर्षकाच्या ९५ सादरीकरणांच्या मालिकेने मोठी गर्दी आणली, कारण “लोक येऊ लागले, सुरुवातीला संख्येने थोडे, पण वाढत जाऊन गर्दीत परिवर्तित झाले.”

सन २०१२ पासून १८ जुलै, २०२० पर्यंत त्या सत्यांचा क्रमाक्रमाने विखुराव झाला आणि ती कचऱ्याने झाकली गेली. १८ जुलै, २०२० रोजी हबक्कूकच्या पट्ट्यांच्या संदेशाचे समर्थक साडेतीन दिवसांच्या कालावधीसाठी विखुरले गेले.

आणि जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील, तेव्हा अथांग खाईतून वर येणारे श्वापद त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, आणि त्यांवर विजय मिळविल, व त्यांना ठार मारील. आणि त्यांची प्रेते त्या महान नगरीच्या रस्त्यावर पडून राहतील; जी आत्मिक अर्थाने सदोम व मिसर अशी कहलावली जाते, जिथे आपल्या प्रभूलाही वधस्तंभार खिळण्यात आले. आणि लोक, वंश, भाषा आणि राष्ट्र यांपैकी लोक त्यांची प्रेते साडेतीन दिवस पाहतील, आणि त्यांची प्रेते कबरीत ठेवू देणार नाहीत. आणि पृथ्वीवर राहणारे त्यांच्यावर आनंद करतील, व उल्हास करतील, आणि एकमेकांना भेटवस्तू पाठवतील; कारण या दोन संदेश्यांनी पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना क्लेश दिला होता. प्रकटीकरण ११:७-१०.

शब्बाथ, ३० डिसेंबर २०२३ रोजी, Future for America हे १८ जुलै २०२० नंतरच्या त्यांच्या पहिल्या सार्वजनिक सभेसाठी झूम बैठकीत सहभागी झाले. ३० डिसेंबर २०२३ हा १८ जुलै २०२० नंतरचा १,२६० वा दिवस आहे, अथवा “साडेतीन दिवस.” एलियाह आणि मोशे रस्त्यावर मृत पडलेले असताना, दुसरा वर्ग “आनंद करीत” आहे. Future for America जुलै २०२३ मध्ये भविष्यवाणीच्या संदेशाचे प्रकाशन पुन्हा करू लागले होते, कारण जो संदेश त्या वेळी संपूर्ण पृथ्वीवर जाणार होता, त्याला भविष्यवाणीच्या आवश्यकतेनुसार “अरण्यातून” यावे लागणार होते. साडेतीन दिवस, किंवा १,२६० दिवस, हे अरण्य आहेत.

आणि ती स्त्री अरण्यात पळून गेली, तेथे देवाने तिच्यासाठी एक जागा तयार करून ठेवली होती, जेणेकरून तेथे तिचे एक हजार दोनशे साठ दिवस पालनपोषण व्हावे. प्रकटीकरण १२:६.

“अरण्य” म्हणजे “एक हजार दोनशे साठ दिवस,” म्हणजे १,२६० दिवस, जे “साडेतीन दिवस” असेही आहेत, आणि त्याचे प्रकटीकरण Revelation १२:६ मध्ये करण्यात आले आहे; तसेच “१२६” हे १,२६० चे दशांश आहे. त्या वेळी उघड करण्यात आलेल्या आश्चर्यकारक सत्यांपैकी एक म्हणजे Leviticus twenty-six मधील “सात वेळा” या प्रार्थनेच्या परिपूर्तीत पश्चात्तापाची आवश्यकता होय.

१,२६० दिवस हे २,५२० दिवसांचेही एक प्रतीक आहेत. उत्तरेकडील राज्याविरुद्धची “सात वेळा” इ.स.पू. ७२३ मध्ये सुरू झाली आणि इ.स. १७९८ मध्ये समाप्त झाली. तिचा मध्यबिंदू इ.स. ५३८ आहे; अशा प्रकारे १,२६० वर्षे निर्माण होतात, ज्यांत मूर्तिपूजकत्वाने पवित्रस्थान व सैन्य तुडवून टाकले, आणि त्यानंतरची १,२६० वर्षे अशी, ज्यांत पोपतंत्राने पवित्रस्थान व सैन्य तुडवून टाकले. ही भविष्यवाणीतील रचना ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापासून क्रूसापर्यंतच्या १,२६० दिवसांशी सुसंगत आहे; आणि त्यानंतर इ.स. ३४ पर्यंत आणखी १,२६० भविष्यसूचक दिवस येतात, जेव्हा सुवार्ता अन्यजातींकडे गेली. अशा रीतीने, दोन साक्षीदारांच्या आधारावर, १,२६० हे २,५२० दिवसांचा भाग आहे, किंवा लेवीकांड छब्बीस मधील मोशेच्या “सात वेळा” होय.

शब्बाथ, १८ जुलै २०२० पासून शब्बाथ, ३० डिसेंबर २०२३ पर्यंत सुरू झालेल्या अरण्यातील आवाजाच्या कालखंडाने जुलै २०२३ मध्ये आक्रोश करणे सुरू केले, आणि जेव्हा “अरण्य” कालखंड शब्बाथ, ३० डिसेंबर २०२३ रोजी समाप्त

झाला, तेव्हा मोशे आणि एलियाह यांचे पुनरुत्थान आले. त्या आवाजाच्या संदेशाने हे ओळखून दिले की प्रत्येक सुधारणा चळवळीतील समांतर प्रथम निराशांच्या मार्गचिन्हाने दहा कुमारांच्या दृष्टांताच्या संदर्भात १८ जुलै २०२० या खोट्या भाकिताचे स्पष्टीकरण केले. त्याने पुरुष आणि स्त्रियांना लेवीयविवरण छब्बीसच्या प्रार्थनेद्वारे दर्शविलेल्या पश्चात्तापासाठी बोलावले. मिलरचे स्वप्न त्या अचूक पश्चात्तापाचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा तो नोंद करतो, “अशा प्रकारे मी माझ्या मोठ्या नुकसानीबद्दल व उत्तरदायित्वाबद्दल रडत व शोक करीत असताना, मला देवाची आठवण झाली, आणि त्याने मला सहाय्य पाठवावे म्हणून मी मनापासून प्रार्थना केली.”

या आणि पाहा

मिलरचे स्वप्न “येऊन पाहा” या दोन अभिव्यक्तींनी विभागलेले आहे. पहिल्या वेळी मिलर लोकांना “येऊन पाहा” असे आमंत्रण देतो, आणि दुसऱ्या वेळी “मळझाडूवाला मनुष्य” मिलरला येऊन पाहण्यास आमंत्रित करतो. “येऊन पाहा” हे असे एक भविष्यसूचक प्रतीक आहे, जे उघड केलेल्या भविष्यसूचक सत्याची ओळख दर्शविते. पहिल्या चार मुद्रांपैकी प्रत्येकात “येऊन पाहा” ही आज्ञा समाविष्ट आहे.

आणि कोकराने त्या मुद्रांपैकी एक मुद्रा उघडली तेव्हा मी पाहिले, आणि गडगडाटाच्या आवाजाप्रमाणे मी त्या चार प्राण्यांपैकी एकाला असे म्हणताना ऐकले, “ये आणि पाहा.” ... आणि त्याने दुसरी मुद्रा उघडली तेव्हा मी दुसऱ्या प्राण्याला असे म्हणताना ऐकले, “ये आणि पाहा.” ... आणि त्याने तिसरी मुद्रा उघडली तेव्हा मी तिसऱ्या प्राण्याला असे म्हणताना ऐकले, “ये आणि पाहा.” ... आणि त्याने चौथी मुद्रा उघडली तेव्हा मी चौथ्या प्राण्याचा आवाज असे म्हणताना ऐकला, “ये आणि पाहा.” प्रकटीकरण 6:1, 3, 5, 7.

मिलरच्या स्वप्नाच्या आरंभीचे “ये आणि पाहा” हे अल्फा आहे, आणि शेवटचे “ये आणि पाहा” हे ओमेगा आहे. हे स्वप्न, स्वप्नाच्या आरंभी उलगडल्या जाणाऱ्या गोष्टीला, अशा रत्नरूपात ओळखते की जी “मांडली गेल्यावर त्यांनी असा प्रकाश आणि महिमा परावर्तित केला की तो केवळ सूर्यालाच समकक्ष होता.” जेव्हा ख्रिस्ताने मिलरला ओमेगा “ये आणि पाहा” असे आमंत्रण दिले, तेव्हा मिलर म्हणतो, “हे दृश्य पाहून माझे डोळे दिपून गेले. ते त्यांच्या पूर्वीच्या तेजापेक्षा दहापट अधिक तेजस्वी चमकत होते.” अल्फाचा प्रकाश सूर्याप्रमाणे होता, आणि ओमेगाचा प्रकाश सूर्याच्या दहापट होता.

विखुरणे

मिलर यांचा शोक आणि पश्चात्ताप हा त्या कालखंडाच्या शेवटी दर्शविला आहे, जो पहिल्या “come and see” पासून सुरू होऊन शेवटच्या “come and see” पर्यंत चालतो. ज्या कालखंडाची सुरुवात मिलर यांनी लोकांसाठी एक संदेश उघड करण्यापासून होते आणि नंतर ज्याचा शेवट ख्रिस्ताने मिलर यांच्यासाठी एक संदेश उघड करण्याने होतो, त्या कालखंडात “scatter” हा शब्द “seven times” असा दर्शविला आहे. मिलर हा शब्द पुन्हा वापरतील, परंतु पहिल्या आणि शेवटच्या उघडकीच्या मध्ये “scatter” हे “seven times” असे व्यक्त केलेले आहे. बायबल “seven times” या न्यायाची ओळख “scatter” या शब्दाशी जोडते.

आणि मी तुम्हांला अन्यजातीय लोकांमध्ये पांगवून टाकीन, आणि तुमच्या पाठोपाठ तलवार उपसून धरीन; आणि तुमचा देश उध्वस्त होईल, आणि तुमची नगरे ओसाड पडतील. लेवीय 26:33.

मिलर यांनी शोधलेले अगदी पहिले सत्य म्हणजे लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात वेळा” हे होते; आणि त्यांच्या स्वप्नात, मिलरांचा संदेश प्रकाशित होण्याच्या काळापासून ख्रिस्ताचा संदेश प्रकाशित होण्याच्या काळापर्यंतचा अवधी असा दर्शविला आहे की, विल्यम मिलर यांच्या कार्याने प्रतिनिर्दिष्ट झालेली सर्व मूलभूत सत्ये लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या धर्मशास्त्रज्ञांच्या कचऱ्याने व बनावट नाण्यांनी झाकली जाणार होती. त्या मूलभूत सत्यांच्या नकाराचे प्रतिनिधित्व अल्फा आणि ओमेगा यांमधील इतिहासात सात विखुरण्यांच्या स्वरूपात केलेले आहे. “सात वेळा” हे विल्यम मिलर यांच्या कार्याचे प्रतीक आहे, आणि तेच पुढे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमची पायाभरणी आहे; ज्यामध्ये दानिएल 8:14 मधील 2,300 दिवस हा त्या पायाभरणीचा मध्यवर्ती स्तंभ आहे. यावरून

हे ओळखले जाते की, विखुरण्याची 2,520 वर्षे—जी विल्यम मिलर यांचा पहिला, म्हणजे अल्फा शोध होता—ती एका कालखंडाची सुरुवात दर्शवितात; आणि त्या कालखंडाचा शेवट विल्यम मिलर यांच्या ओमेगा शोधाने, म्हणजे 2,300 दिवसांनी, झाला.

जेव्हा लाओडिसीयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमने १८६३ मध्ये “सात वेळा” बाजूला ठेवले, तेव्हा त्यांनी विल्यम मिलर यांच्या पहिल्या शोधालाच बाजूला ठेवले; तोच त्यांचा अल्फा शोध आणि त्यांचा पायाभूत शोध होता. मिलर यांच्या शोधांपैकी शेवटचा शोध २,३०० दिवसांचा होता; तोच त्यांचा ओमेगा शोध आणि त्यांचा कळसशिला-स्वरूपाचा शोध होता. १७९८ मध्ये समाप्त झालेल्या “सात वेळांनी” २,५२० यास चिन्हांकित केले, आणि २,३०० दिवस १८४४ मध्ये चिन्हांकित झाले.

सात वेळा विखुरल्यानंतर रत्नांना पुन्हा एकत्र करणारा तो धूळ झाडणारा मनुष्यच असतो. तेव्हा पेटी अधिक मोठी, अधिक सुंदर होते आणि सूर्यापेक्षा दहापट अधिक तेजाने झळकते. दहा हा परीक्षेचे प्रतीक आहे, आणि म्हणून ती रत्ने सूर्याच्या दिवसावरील परीक्षेत झळकतात; म्हणून मिलरचे स्वप्न 1798 मध्ये सुरू होते आणि रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेसह समाप्त होते.

१७९८ पासून १८६३ पर्यंतचा मिलराइटांचा इतिहास हा १७९८ पासून लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाचाही आहे. विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नात, मिलर “या आणि पाहा” असे म्हणण्यापासून ते डर्ट ब्रश मॅन “या आणि पाहा” असे म्हणेपर्यंत जे चित्रित झाले आहे, तो कालखंड एकाच वेळी १७९८ ते १८६३ पर्यंतचा कालखंड आहे, आणि १७९८ ते रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा कालखंडही आहे. १८६३ मध्ये समाप्त होणारी रेषा ही १७९८ मध्ये सुरू होऊन रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होणाऱ्या रेषेची भविष्यवाणीतील फ्रॅक्टल आहे. त्या दोन्ही रेषा मिलर यांच्या स्वप्नात चित्रित झालेल्या आहेत.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी बंद झालेले दार हे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बंद होणाऱ्या दाराचे प्रतीक आहे. १८४४ मध्ये पूर्ण झालेली २,३०० वर्षांची भविष्यवाणी ही रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक आहे.

“पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी आपल्या महायाजक या नात्याने ख्रिस्ताचे परमपवित्र स्थानी येणे, दानियेल ८:१४ मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे; मनुष्यपुत्राचे पुरातन दिवसांच्या सन्निधीस येणे, दानियेल ७:१३ मध्ये मांडिल्याप्रमाणे; आणि मलाखीने पूर्वसूचित केल्याप्रमाणे प्रभूचे आपल्या मंदिरात येणे—हे सर्व एकाच घटनेची वर्णने आहेत; आणि हेच मत्तय २५ मधील दहा कुमारांच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णिलेल्या वराच्या विवाहास येण्याद्वारेही प्रतिरूपित केलेले आहे.” The Great Controversy, 426.

रेषा

मिलर यांच्या शोधांचा ओमेगा म्हणजे २,३०० वर्षांची भविष्यवाणी होय; म्हणून १८४४ आणि रविवारी कायदा हे दोन्हीही २,३०० वर्षांनी दर्शविलेले आहेत. याचा अर्थ असा की २,५२० हे अल्फा आहे आणि २,३०० हे दोन्ही रेषांचे ओमेगा आहे; एक रेषा १८६३ मध्ये समाप्त होते, आणि दुसरी रेषा रविवारी कायद्यावर समाप्त होते. दोन्ही रेषांवर २,५२० ची भविष्यवाणी हे अल्फा आहे, आणि अथवा पायाभूत कोनशिला आहे. मिलराइटांच्या पायाभूत इतिहासातील १७९८ ते १८६३ हा फ्रॅक्टल, ओमेगामधील, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या कॅपस्टोन इतिहासातील दुसऱ्या फ्रॅक्टलशीही सुसंगत आहे.

९/११ रोजी देवाने आपल्या लोकांना यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाकडे परत येण्याचे आवाहन केले; हेच ते पायाभूत तत्त्वे आहेत, आणि त्यांचे प्रतिनिधित्व पायाभूत इतिहासाच्या दूताद्वारे केले जाते; तसेच त्यांचे प्रतिनिधित्व त्यांच्या “सात काळ” या पायाभूत अल्फा शोधाद्वारेही केले जाते. “सात काळ” हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पायाभरणीचे प्रतीक आहे, आणि ९/११ रोजी त्या समूहाच्या मुद्रांकित होण्यास पायाभूत तत्त्वांच्या परीक्षेच्या संदेशाद्वारे प्रारंभ झाला, ज्याचे प्रतिनिधित्व विल्यम मिलर आणि अॅडव्हेंटिझम यांच्या अगदी पहिल्या पायाभूत सत्याद्वारे केले जाते. ९/११ रोजी मुद्रांकित होण्याचा काळ सुरू झाला, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी एक

लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकित होण्याचा काळ समाप्त होतो.

तो इतिहास हा एक फ्रॅक्टल आहे, जो 2,520 ने आरंभ होतो आणि 2,300 ने समाप्त होतो; आणि म्हणूनच तो इतिहास विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नात दर्शविलेल्या भविष्यसूचक इतिहासाच्या तिसऱ्या रेषेचे प्रतिनिधित्व करतो. 2,520 ची पूर्तता 1798 मध्ये झाली आणि 2,300 ची 1844 मध्ये झाली. त्या दोन रेषांनी दर्शविलेले कार्य म्हणजे ख्रिस्ताने आपल्या मानवतेशी स्वतःचे दैवीत्व एकरूप करण्याचे कार्य होय. पाप्याचे संतामध्ये रूपांतर करण्याचे, खालच्या स्वभावावर उच्च स्वभावाला त्याच्या योग्य सिंहासनावर पुन्हा प्रतिष्ठित करण्याचे हे कार्य आहे. या कारणास्तव, मानवी शरीरातील प्रत्येक पेशी पूर्णपणे पुनरुत्पन्न होण्यासाठी 2,520 दिवस घेतो, आणि तेच शरीर 23 पुरुष गुणसूत्रे व 23 स्त्री गुणसूत्रे यांच्या संयोगावर आधारित आहे. एकत्रितपणे ती एक जिवंत मंदिर उत्पन्न करतात, ज्याचे प्रतिनिधित्व “46” या संख्येद्वारे केले जाते; आणि हाच 1798 ते 1844 हा कालखंड आहे, जो विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नातील 1798 मधील 2,520 पासून 1844 मधील 2,300 पर्यंतचा कालावधी आहे.

विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नात आणखी एक लक्षवेधी फ्रॅक्टलही समाविष्ट आहे. 9/11 पासून रविवाराच्या कायद्यापर्यंतचा कालखंड हा 1798 पासून रविवाराच्या कायद्यापर्यंतच्या फ्रॅक्टलसारखाच आहे, जसा 1798 पासून 1863 पर्यंत. 2023 पासून रविवाराच्या कायद्यापर्यंतचा कालखंड हा 9/11 पासून रविवाराच्या कायद्यापर्यंतच्या फ्रॅक्टलसारखाच आहे, आणि हाच तो इतिहास आहे ज्याकडे मिलर यांच्या स्वप्नातील सर्व रेषा त्यांच्या सर्वांच्या ओमेगाकडे निर्देश करतात. हाच तो कालखंड आहे ज्यामध्ये मूळ सत्ये सूर्यापेक्षा दहापट अधिक प्रखर रीतीने मोठी केली जातात.

दोन बस्टल्स

१८४० च्या दशकात, “बस्टल” हा शब्द (नामरूपात) सामान्यतः उत्साही, व्यस्त, किंवा गोंगाटमय हालचाल—बहुधा गडबड, उत्तेजना, घाई, किंवा अस्वस्थ खळबळ या अर्थच्छटेसह—असा अर्थ दर्शवीत असे. हा शब्द जिवंत हालचाल, गलबला, किंवा लगबगीने वावरणे यांस सूचित करित असे, मग ते गर्दीत असो, घरगुती वातावरणात असो, बाजारपेठेत असो, किंवा एखाद्या विशिष्ट प्रसंगी असो. म्हणून, मिलरच्या स्वप्नातील “बस्टल” हा त्या क्षणी घडत असलेली तत्काळ हालचाल, खळबळ, किंवा तातडीची धावपळ यांचे वर्णन करतो—म्हणजेच त्या वर्तमान परिस्थितीतील किंवा प्रसंगातील क्षणिक गलबला किंवा खळबळ.

मिलर म्हणतो, “मग, तो धूळ आणि कचरा, खोटे रत्ने आणि बनावट नाणी झाडून काढीत असताना, ते सर्व ढगाप्रमाणे वर उठले आणि खिडकीतून बाहेर गेले, आणि वाऱ्याने त्यांना दूर वाहून नेले. त्या गडबडीत मी क्षणभर डोळे मिटले; जेव्हा मी ते उघडले, तेव्हा सारा कचरा नाहीसा झाला होता.”

मिलरच्या स्वप्नातील “गजबज” दोन टप्पे दर्शविते; पहिला, जेव्हा गर्दी रत्ने विखुरून टाकत आहे, आणि नंतर, जेव्हा घाण झाडणारा मनुष्य खिडक्या उघडतो व खोटी रत्ने बाहेर झाडू लागतो. पहिली आणि अल्फा गजबज म्हणजे रत्ने झाकून टाकणे, आणि दुसरी व ओमेगा गजबज म्हणजे रत्नांचे पुनर्स्थापन होय. त्या गजबजीच्या काळात मिलरने आपले डोळे मिटले. १८४९ मध्ये मिलरला विश्रांती देण्यात आली, अगदी त्याच वेळी जेव्हा ख्रिस्त आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषाला एकत्र गोळा करण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे करित होता. त्यानंतर मिलरने आपले डोळे मिटले, आणि १८५० मध्ये हबकूकच्या “दर्शन लिहा आणि ते स्पष्ट करा” या आज्ञेच्या परिपूर्तीत त्याची सत्ये पुन्हा मेजावर ठेवण्यात आली. त्या गजबजीच्या काळात मिलर आपले डोळे मिटतो, आणि जेव्हा तो जागा होतो तेव्हा रत्ने पुनर्स्थापित होण्याच्या प्रक्रियेत असतात.

त्याच्या स्वप्नातील दुसरी घडामोड त्या वेळी घडते, जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा ध्वज पुनर्जीवित केला जात आहे, शुद्ध करून परिष्कृत केला जात आहे, असा तो ध्वज आहे ज्याची जखऱ्या मुकुटावरील रत्न म्हणून ओळख करून देतो.

आणि त्या दिवशी परमेश्वर त्यांचा देव आपल्या लोकांच्या कळपाप्रमाणे त्यांना तारण देईल; कारण ते त्याच्या देशावर ध्वजाप्रमाणे उंचावलेले मुकुटातील रत्नांप्रमाणे असतील. कारण त्याची कृपा किती महान आहे, आणि त्याचे सौंदर्य किती महान आहे! धान्य तरुणांना आनंदित करील, आणि नवे द्राक्षारस कुमारिकांना. उत्तरवृष्टिच्या काळी परमेश्वराकडे पावसाची याचना करा; मग परमेश्वर तेजस्वी मेघ निर्माण करील आणि त्यांना पावसाच्या सरी देईल, आणि प्रत्येकास शेतातील गवत देईल. कारण मूर्तींनी व्यर्थ गोष्टी बोलल्या आहेत, आणि भविष्य सांगणाऱ्यांनी असत्य पाहिले आहे, आणि त्यांनी खोटी स्वप्ने सांगितली आहेत; ते व्यर्थ सांत्वन करतात; म्हणून ते कळपाप्रमाणे भटकले; मेंढपाळ नसल्यामुळे ते क्लेशित झाले. माझा क्रोध मेंढपाळांवर प्रज्वलित झाला, आणि मी बोकडांना शिक्षा केली; कारण सेनाधीश परमेश्वराने आपल्या कळपाला, म्हणजे यहुदाच्या घराण्याला, भेट दिली आहे, आणि युद्धात त्यांना आपल्या शोभिवंत अश्वप्रमाणे केले आहे. जखऱ्या 9:16-10:3.

“त्याच्या लोकांचा कळप” हा एकाच वेळी ध्वजचिन्ह आणि मुकुटावरील दगड (रत्ने) आहेत. त्याच्या लोकांचा कळप उत्तरवृष्टिच्या काळात ओळखला जातो, कारण आज्ञा अशी आहे की उत्तरवृष्टिच्या काळातच उत्तरवृष्टी मागावी. हा कळप त्या “कळपाच्या” विरोधात उभा केला आहे, जो यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाऐवजी स्वतःच्या मार्गाने गेला. उत्तरवृष्टिच्या काळात, त्याच्या कळपाची जी रत्ने आहेत ती युद्धात त्याचा सुंदर घोडा ठरतील. तो “सुंदर घोडा” म्हणजे विजयी मंडळी होय, जी पहिल्या ख्रिस्ती वधूमध्ये दर्शविली आहे, आणि पेत्राद्वारे प्रतीकात्मक रीतीने सूचित केली आहे; जो पहिल्या शिक्क्याच्या काळात पांढऱ्या घोड्याप्रमाणे जिंकत आणि जिंकण्यासाठी पुढे निघाला.

आणि कोकरूने मोहोरांपैकी एक मोहर उघडली तेव्हा मी पाहिले, आणि मेघगर्जनेप्रमाणे ध्वनी होत असताना, त्या चार प्राण्यांपैकी एकजण म्हणताना मी ऐकले, ये आणि पाहा. आणि मी पाहिले, आणि पाहा, एक पांढरा घोडा होता; आणि जो त्याच्यावर बसला होता त्याच्याजवळ धनुष्य होते; आणि त्याला एक मुकुट देण्यात आला; आणि तो जिंकत व जिंकण्यासाठी निघून गेला. प्रकटीकरण ६:१, २.

म्हणून पेत्र हा पेंतेकोस्तेच्या पावसाच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळातील प्रेषितांच्या पहिल्या ख्रिस्ती मंडळीचे प्रतीक आहे; आणि पेंतेकोस्तेच्या त्या ओतप्रोत वर्षावाने ज्याचे प्रतिरूप दर्शविले गेले, त्या उत्तरकालीन पावसाच्या वेळी असलेल्या शेवटच्या ख्रिस्ती मंडळीचेही तोच प्रतीक आहे.

आणि मी स्वर्ग उघडलेला पाहिला; आणि पाहा, एक पांढरा घोडा; आणि जो त्यावर बसला होता त्याला विश्वासू आणि सत्य असे म्हटले गेले, आणि तो नीतिमत्त्वाने न्याय करतो व युद्ध करतो. त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेशारखे होते, आणि त्याच्या मस्तकावर अनेक मुकुट होते; आणि त्याच्यावर एक नाव लिहिलेले होते, जे कोणालाही माहित नव्हते, फक्त त्यालाच. आणि तो रक्तात बुडविलेल्या वस्त्राने परिधान केलेला होता; आणि त्याचे नाव देवाचे वचन असे आहे. आणि स्वर्गात जी सैन्ये होती ती त्याच्या मागे पांढऱ्या घोड्यांवर बसून चालली होती, ती शुभ्र व शुद्ध तलम कापडाने परिधान केलेली होती. प्रकटीकरण 19:11-14.

पांढरे घोडे ख्रिस्ताच्या त्या सैन्याचे प्रतिनिधित्व करतात, जे यहेज्केल 37 मध्ये पुनरुत्थित केले जाते; आणि ते विजयी मंडळी आहेत; आणि ते मुकुटातील दगड आहेत, कारण उत्तरवर्षावाच्या काळात ख्रिस्त आपल्या गौरवाच्या राज्याची स्थापना करतो. त्याच्या राज्याचे प्रतिनिधी म्हणून एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे त्या मुकुटावरील रत्ने आहेत, जो त्याला 2,300 दिवसांच्या समाप्तीला प्राप्त होणाऱ्या राज्याचे प्रतीक आहे; जी समाप्ती 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी झाली होती आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पुन्हा होईल. पांढऱ्या घोड्यांचे ते राज्य उत्तरवर्षावाच्या काळात उभारले जाते, जेव्हा स्वर्गाची खिडक्या उघडल्या जातात; कारण योहानाने पांढरा घोडा तेव्हा पाहिला, जेव्हा स्वर्ग उघडला गेला.

१८४९ च्या अल्फा गोंधळात, मिलरने एका अल्प क्षणासाठी मृत्यूत आपले डोळे मिटले. मिलर हा एलियाह होता, आणि एलियाहचा मृत्यू १८ जुलै २०२० रोजी झाला; आणि तो ओमेगा गोंधळापर्यंत पोहोचेपर्यंत १,२६० दिवस रस्त्यावर पडून राहिला, आणि त्यानंतर त्याला जागृत करण्यात आले. त्याचे जागृत होणे तेव्हा येते असे चिन्हांकित आहे, जेव्हा कचरा झाडणारा मनुष्य कचरा बाहेर झाडण्यासाठी स्वर्गाची खिडकी उघडतो. पांढऱ्या घोड्यांच्या सैन्याला

स्वर्गाची खिडकी उघडली जाते तेव्हा उठविण्यात येते, आणि जेव्हा ते घडते, तेव्हा खरे आणि खोटे यांचा विभेद ओळखला जातो. तो विभेद मलाखीच्या पुस्तकातही दर्शविला आहे.

सर्व दशांश भांडारगृहात आणा, म्हणजे माझ्या घरात अन्न असावे; आणि यावरून आता माझी परीक्षा पाहा, सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो, मी तुमच्यासाठी आकाशाची खिडक्या उघडून तुमच्यावर असा आशीर्वाद ओतीन की, तो सामावून घेण्यासही जागा उरणार नाही. मलाखी 3:10.

भविष्यवक्त्यांचे आत्मे भविष्यवक्त्यांच्या अधीन आहेत; आणि प्रकटीकरणातील योहान, मिलरचे स्वप्न आणि मलाखी हे स्वर्गाच्या खिडक्या उघडल्या जाण्याच्या काळाचे तीन साक्षी पुरवितात. मिलरच्या स्वप्नात ते “या आणि पाहा” या हाकेच्या ओमेगा बिंदूवर आहे. अल्फामधील गडबड तेव्हा होती, जेव्हा विखुरणे सुरू झाले; आणि ओमेगा तेव्हा आहे, जेव्हा एकत्र करणे सुरू होते.

मिलर यांच्या स्वप्नात पुढे जाण्यापूर्वी, आम्ही त्या स्वप्नावरील जेम्स व्हाईट यांची टिप्पणी समाविष्ट करू इच्छितो. जेम्स व्हाईट खऱ्या रत्नांची ओळख देवाच्या खऱ्या लोकांप्रमाणे करतात आणि बनावट रत्नांची दुष्टांप्रमाणे. मी रत्नांची ओळख सत्ये अशी करतो, जी भ्रांतीच्या विरोधात उभी आहेत. रत्ने आणि बनावट रत्ने ही दोन्ही, भ्रांती आणि खोट्या संदेशवाहकांच्या विरोधात उभे असलेला संदेश आणि संदेशवाहक आहेत.

“भाऊ मिलर यांचे स्वप्न”

“खालील स्वप्न दोन वर्षांहून अधिक काळापूर्वी Advent Herald मध्ये प्रकाशित झाले होते. तेव्हा मला दिसले की त्याने आमच्या भूतकाळातील दुसऱ्या आगमनासंबंधीच्या अनुभवाची स्पष्ट रूपरेषा दर्शविली होती, आणि देवाने हे स्वप्न विखुरलेल्या कळपाच्या हितासाठी दिले होते.

“परमेश्वराच्या महान व भयावह दिवसाच्या निकट आगमनाच्या चिन्हांपैकी देवाने स्वप्ने ठेवली आहेत. योएल 2:28-31; प्रेषितांची कृत्ये 2:17-20 पहा. स्वप्ने तीन प्रकारे येऊ शकतात; पहिले, ‘व्यवहारांच्या गर्दीमुळे.’ उपदेशक 5:3 पहा. दुसरे, जे सैतानाच्या अशुद्ध आत्म्याखाली व त्याच्या फसवणुकीत आहेत, त्यांना त्याच्या प्रभावामुळे स्वप्ने पडू शकतात. अनुवाद 8:1-5; यिर्मया 23:25-28; 27:9; 29:8; जखऱ्या 10:2; यहुदा 8 पहा. आणि तिसरे, देवाने सदैव आपल्या लोकांना स्वप्नांद्वारे, जी देवदूतांच्या व पवित्र आत्म्याच्या कार्यवाहीने येतात, कमी-अधिक प्रमाणात शिकविले आहे, आणि अजूनही शिकवितो. जे सत्याच्या निर्मळ प्रकाशात उभे आहेत, तेव्हा देव त्यांना स्वप्न देतो तेव्हा ते जाणतील; आणि असे लोक फसव्या स्वप्नांनी भ्रमित होऊन भरकटविले जाणार नाहीत.”

“आणि तो म्हणाला, आता माझी वचने ऐका; तुमच्यामध्ये एखादा संदेश असेल, तर मी परमेश्वर त्यास दर्शनात स्वतःला प्रकट करीन, आणि स्वप्नात त्याच्याशी बोलेन.’ संख्या 12:6. याकोब म्हणाला, ‘परमेश्वराचा दूत स्वप्नात माझ्याशी बोलला.’ उत्पत्ति 31:2. ‘आणि देव रात्रीच्या स्वप्नात अरामी लाबानकडे आला.’ उत्पत्ति 31:24. योसेफाची स्वप्ने [उत्पत्ति 37:5-9,] आणि मग मिसरदेशात त्यांच्या पूर्णत्वाचा रोचक इतिहास वाचा. ‘गिबोन येथे परमेश्वर रात्री स्वप्नात शलमोनाला प्रकट झाला.’ 1 राजे 3:5. दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायातील ते महान आणि अत्यंत महत्त्वाचे प्रतिमादर्शन स्वप्नात देण्यात आले, तसेच सातव्या अध्यायातील चार पशू इत्यादीही. हेरोद जेव्हा बाल तारणाऱ्याचा नाश करू पाहत होता, तेव्हा योसेफाला मिसरदेशात पळून जाण्याची सूचना स्वप्नात देण्यात आली. मत्तय 2:13.”

“आणि शेवटच्या दिवसांत असे होईल, देव म्हणतो, की मी माझ्या आत्म्यापासून सर्व देहावर ओतीन; आणि तुमचे पुत्र व तुमच्या कन्या भविष्यवाणी करतील, आणि तुमचे तरुण दृष्टान्त पाहतील, आणि तुमचे वृद्ध स्वप्ने पाहतील.’ प्रेषितांची कृत्ये 2:17.

“भविष्यवाणीचे वरदान, स्वप्ने व दृष्टांत यांच्या द्वारे, येथे पवित्र आत्म्याचे फळ आहे; आणि अखेरच्या दिवसांत ते चिन्ह ठरेल इतक्या प्रमाणात प्रकट होणार आहे. हे सुवार्तेच्या मंडळीतील वरदानांपैकी एक आहे.”

“आणि त्याने कित्येकांना प्रेषित, आणि कित्येकांना संदेष्टे; आणि कित्येकांना सुवार्तिक; आणि कित्येकांना मंडपाळ व शिक्षक असे दिले; संतांच्या परिपूर्णतेसाठी, सेवाकार्यासाठी, ख्रिस्ताच्या देहाच्या उभारणीसाठी.’ इफिसकरांस 4:11, 12.”

“आणि देवाने मंडळीत काहींना नेमिले आहे, प्रथम प्रेषित, दुसरे म्हणजे संदेष्टे,’ इत्यादी. १ करिंथकरांस १२:२८. ‘संदेष्टेपणाचा तुच्छभाव करू नका.’ १ थेसलनीकाकरांस ५:२०. तसेच प्रेषितांची कृत्ये १३:१; २१:९; रोमकरांस ७:६; १ करिंथकरांस १४:१, २४, ३९ पाहा. संदेष्टे किंवा संदेष्टेपण हे ख्रिस्ताच्या मंडळीच्या उन्नतीसाठी आहेत; आणि देवाच्या वचनातून असा कोणताही पुरावा प्रस्तुत करता येत नाही की, सुवार्तिक, पास्टर आणि शिक्षक यांचे कार्य थांबण्यापूर्वी ते थांबणार होते. परंतु आक्षेप घेणारा म्हणतो, ‘इतकी पुष्कळ खोटी दर्शने आणि स्वप्ने झाली आहेत की, अशा प्रकारच्या कोणत्याही गोष्टीवर मी विश्वास ठेवू शकत नाही.’ हे खरे आहे की सैतानाकडे त्याची बनावट प्रतिकृती आहे. त्याच्याकडे नेहमीच खोटे संदेष्टे होते, आणि फसवणूक व विजय यांच्या या त्याच्या शेवटच्या घटकेत तर आपण त्यांची अपेक्षा निश्चित करू शकतो. जे लोक अशा विशेष प्रकटीकरणांना नाकारतात, कारण बनावट गोष्ट अस्तित्वात आहे, ते तितक्याच योग्यतेने आणखी एक पाऊल पुढे जाऊन देवाने कधीही मनुष्याला स्वप्नात किंवा दर्शनात स्वतःला प्रकट केले नाही असेही नाकारू शकतात; कारण बनावट गोष्ट तर नेहमीच अस्तित्वात होती.”

“स्वप्ने आणि दर्शने ही ती साधने आहेत ज्यांच्याद्वारे देवाने स्वतःला मनुष्यास प्रकट केले आहे. याच साधनाद्वारे त्याने संदेष्ट्यांशी भाषण केले; त्याने सुवार्तेच्या मंडळीतील देणग्यांमध्ये भविष्यवाणीची देणगी ठेवली आहे, आणि ‘शेवटच्या दिवसांच्या’ इतर चिन्हांबरोबर स्वप्ने व दर्शने यांचाही समावेश केला आहे.” आमेन.

“वरील निरीक्षणांमध्ये माझा उद्देश असा आहे की, आक्षेप शास्त्राधिष्ठित रीतीने दूर करावेत आणि पुढील विवेचनाकरिता वाचकाचे मन तयार करावे.”

“डब्ल्यू. एम. मिलर,

“लो हॅम्प्टन, न्यू यॉर्क, ३ डिसेंबर, १८४७.” जेम्स व्हाइट, बंधू मिलर यांचे स्वप्न, १-६.

“१. ‘पेटी’ ही आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनासंबंधी बायबलमधील महान सत्यांचे प्रतिनिधित्व करते, जी जगाला प्रसिद्ध करण्यासाठी बंधू मिलर यांना देण्यात आली होती.”

“२. ‘जोडलेली किल्ली’ म्हणजे भविष्यवाणीच्या वचनाचे अर्थ लावण्याची त्याची पद्धत होती—शास्त्राची शास्त्राशी तुलना करणे—बायबल हे स्वतःचेच भाष्यकार आहे. या किल्लीने बंधू मिलर यांनी ‘पेटी,’ किंवा जगासाठी आगमनाचा महान सत्य, उघडला.”

“३. ‘सर्व प्रकारचे व सर्व आकारांचे’ असे ‘पेटीत त्यांच्या त्यांच्या जागी अतिशय सुंदर रीतीने मांडलेले’ ‘रत्ने, हिरे, इत्यादी’ हे देवाची मुले [Malachi 3:17] यांचे प्रतीक आहेत—सर्व मंडळ्यांतून, आणि जीवनातील जवळजवळ प्रत्येक स्तर व स्थितीतून आलेले ते लोक, ज्यांनी आगमनावरील विश्वास स्वीकारला, आणि जे त्यांच्या त्यांच्या स्थानांत सत्याच्या पवित्र कार्यासाठी धैर्याने उभे राहताना दिसले. या व्यवस्थेत पुढे जात असता, प्रत्येकजण आपल्या स्वतःच्या कर्तव्याकडे लक्ष देत, आणि देवापुढे नम्रतेने चालत असता, ‘त्यांनी जगावर असा प्रकाश व गौरव परावर्तित केला’ की त्याला तोड केवळ प्रेषितांच्या दिवसांतील मंडळीशीच देता येईल. हा संदेश [Revelation 14:6,7] जणू वाऱ्याच्या पंखांवरून गेला, आणि ‘या, कारण आता सर्व काही तयार आहे’ [Luke 14:17] हे आमंत्रण सामर्थ्याने व परिणामकारकतेने सर्वत्र पसरले.”

“४. ‘लोक येऊ लागले; सुरुवातीला संख्या थोडी होती, पण ती वाढून मोठ्या गर्दीत परिवर्तित झाली.’ बंधू मिलर आणि आणखी फार थोडक्या जणांनी जेव्हा प्रथम आगमनाच्या शिकवणीचा प्रचार केला, तेव्हा तिचा परिणाम फारच अल्प झाला, आणि तिच्यामुळे जागृत झालेलेही फार थोडेच होते; परंतु १८४० ते १८४४ या काळात, ज्या ज्या ठिकाणी तिचा प्रचार झाला, तेथे तेथील संपूर्ण समाज जागृत झाला.”

“५. जेव्हा उडता देवदूत [प्रकटीकरण १४:६-७] प्रथम सनातन सुवार्तेची घोषणा करू लागला, ‘देवाचे भय बाळगा, आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे,’ तेव्हा येशूच्या आगमनाच्या आणि पुनःस्थापनेच्या दृष्टीने अनेकांनी आनंदाने जयघोष केला; परंतु त्यांच्यापैकीच अनेकांनी नंतर, ज्या सत्याने थोड्याच आधी त्यांना आनंदाने परिपूर्ण केले होते, त्यास विरोध केला, त्याची थट्टा केली आणि त्याची हेटाळणी केली. त्यांनी रत्ने व्याकुळ केली आणि विखुरून टाकली. यामुळे आपण १८४४ च्या शरद ऋतूपाशी येतो, जेव्हा विखुरण्याचा काळ सुरू झाला.”

“हे लक्षात ठेवा: ज्यांनी एके काळी ‘आनंदाने जयघोष केला’ होते, त्यांनीच त्या रत्नांना व्याकुळ केले आणि विखुरून टाकले. आणि 1844 पासून ज्यांनी पूर्वी सत्याचा प्रचार केला होता व त्यात आनंद मानला होता, पण त्यानंतर देवाच्या कार्याचा आणि आपल्या गत आगमन-अनुभवातील भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीचा इन्कार केला, अशांइतक्या प्रभावीपणे कळपाला कोणीही विखुरले नाही आणि त्यांना भरकटवून नेले नाही.”

“६. खऱ्या रत्नांमध्ये विखुरलेले ‘बनावट रत्न आणि खोटी नाणी’ हे १८४४ मध्ये दार बंद झाल्यापासून, खोटे धर्मांतरित, किंवा ‘परकी मुले,’ [Hosea 5:7] यांचे स्पष्टपणे प्रतिनिधित्व करतात.”

“७. ‘माती व भुसा, वाळू आणि सर्व प्रकारचा कचरा,’ हे १८४४ च्या शरद ऋतूनंतर दुसऱ्या आगमनावर विश्वास ठेवणाऱ्यांमध्ये आणण्यात आलेल्या विविध आणि असंख्य चुका दर्शवितात. येथे मी त्यांपैकी काहींचा उल्लेख करीन.”

“1. मध्यरात्रीचा पुकारा दिल्यानंतर तात्काळ काही ‘मेंढपाळांनी’ उद्धटपणे घेतलेली ती भूमिका की, सातव्या महिन्याच्या चळवळीबरोबर आलेली पवित्र आत्म्याची गंभीर, अंतःकरण वितळविणारी शक्ती ही केवळ मेस्मेरिक प्रभाव होती. जॉर्ज स्टॉर्स हा अशी भूमिका घेणाऱ्यांपैकी पहिल्यांदाच होता. 1844 च्या उत्तरार्धात, त्या वेळी न्यू यॉर्क शहरात प्रसिद्ध होणाऱ्या Midnight-Cry मधील त्याचे लेख पाहा. 1845 च्या वसंत ऋतूमध्ये झालेल्या Albany Conference मध्ये J. V. Himes यांनी असे म्हटले की सातव्या महिन्याच्या चळवळीने सात फूट खोल मेस्मेरिझम निर्माण केले. हे मला त्या ठिकाणी उपस्थित असलेल्या आणि ती टिप्पणी ऐकलेल्या एका व्यक्तीकडून सांगण्यात आले आहे. सातव्या महिन्याच्या पुकारात सक्रिय भाग घेतलेल्या इतर काहींनी नंतर त्या चळवळीला सैतानाचे कार्य असे घोषित केले आहे. ख्रिस्त आणि पवित्र आत्म्याचे कार्य सैतानाला अर्पण करणे हे आपल्या तारणकर्त्याच्या काळात निंदा होते, आणि ते आता देखील निंदाच आहे. 2. निश्चित काळासंबंधी झालेले अनेक प्रयोग. 2300 दिवस 1844 मध्ये संपल्यापासून, त्यांच्या समाप्तीसाठी वेगवेगळ्या व्यक्तींनी बरेच वेळा निश्चित केले आहेत. असे करताना त्यांनी ‘landmarks’ दूर केले आहेत, आणि संपूर्ण आगमन-चळवळीवर अंधार व शंका आणली आहे. 3. अध्यात्मवाद, त्याच्या सर्व कल्पनारंजनांसह आणि अतिरेकांसह. सैतानाची ही युक्ती, जिने मृत्यूचे भयावह कार्य साध्य केले आहे, ती ‘लाकडाच्या कुरतड्या’ आणि ‘सर्व प्रकारच्या कचऱ्याने’ अतिशय योग्य रीतीने दर्शविली जाते. ज्यांनी अध्यात्मवादाचे विष प्राशन केले, त्यांपैकी अनेकांनी आमच्या पूर्वीच्या आगमन-अनुभवाचे सत्य मान्य केले; आणि या गोष्टीमुळे अनेकांना असा विश्वास बसविण्यात आले आहे की 1843 आणि 1844 मधील महान आगमन-चळवळींना देवाने मार्गदर्शन केले, या विश्वासाचे अध्यात्मवाद हेच स्वाभाविक फळ होते. पेत्र, जे ‘नाशकारक पाखंडे आणतील, अगदी ज्याने त्यांना विकत घेतले त्या प्रभूलाच नाकारणारे’ अशांबद्दल बोलताना म्हणतो, ‘BY REASON OF WHOM THE WAY OF TRUTH SHALL BE EVIL SPOKEN OF.’ 4. S. S. Snow हा स्वतःला ‘Elijah the Prophet’ असल्याचा दावा करीत होता. आपल्या विचित्र आणि उन्मत्त प्रवासात या मनुष्यानेही मृत्यूच्या या कार्यात आपली भूमिका बजावली आहे, आणि त्याच्या वर्तनाचा कल असा झाला आहे की प्रतीक्षेत असलेल्या संतांची खरी भूमिका अनेक प्रामाणिक आत्म्यांच्या मनात अप्रतिष्ठित व्हावी.”

“चुकांच्या या यादीत मी आणखी पुष्कळ भर घालू शकलो असतो, जसे की प्रकटीकरण 20:4, 7 मधील ‘हजार वर्षे’ भूतकाळात असल्याची कल्पना, प्रकटीकरण 7:4; 14:1 मधील 144,000, ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानानंतर जे ‘उठले आणि कबरीतून बाहेर आले,’ कार्य न करण्याचा सिद्धांत, बालकांच्या विनाशाचा सिद्धांत, इत्यादी इत्यादी. या चुका इतक्या उद्योगपूर्वक पसरविल्या गेल्या, आणि प्रतीक्षेत असलेल्या कळपावर इतक्या आग्रहाने

लादल्या गेल्या की, भाऊ मिलर यांना स्वप्न पडले त्या वेळी खरी रत्ने 'दृष्टीआड झाली' होती, आणि संदेष्ट्याचे शब्द लागू पडत होते—'न्याय मागे फिरविला गेला आहे, आणि नीती दूर उभी आहे,' इत्यादी इत्यादी. यशया 56:14 पाहा."

"त्या वेळी देशात वर्तमान सत्याच्या कार्याचे समर्थन करणारे एकही अॅडव्हेंट पत्र नव्हते. 'डे-डॉन' हेच लहान कळपाच्या सत्य भूमिकेचे समर्थन करणारे शेवटचे पत्र होते; परंतु प्रभूने बंधू मिलर यांना हे स्वप्न देण्यापूर्वी कित्येक महिन्यांपूर्वीच ते बंद पडले; आणि आपल्या अखेरच्या मृत्युसंघर्षात त्याने थकलेल्या, उसासे टाकणाऱ्या संतांना त्यांच्या अंतिम सुटकेच्या काळासाठी, त्या वेळी भविष्यकाळातील तीस वर्षांवर असलेल्या 1877 कडे निर्देश केला. हाय! हाय! या गोष्टींच्या या दुःखद अवस्थेमुळे बंधू मिलर यांनी आपल्या स्वप्नात 'बसून रडले,' यात नवल ते काय?"

"८. पेटी ही त्या आगमनसत्याचे प्रतिनिधित्व करते, जे बंधू मिलर यांनी दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताने दर्शविल्याप्रमाणे जगासमोर प्रकाशित केले. मत्तय २५:१-११. पहिले, समय—१८४३; दुसरे, विलंबाचा काळ; तिसरे, मध्यरात्रीचा जयघोष—सातव्या महिन्यात, १८४४; आणि चौथे, बंद दरवाजा. १८४३ पासून दुसऱ्या आगमनासंबंधीची पत्रे वाचलेल्या कोणत्याही व्यक्तीला हे नाकारता येणार नाही की बंधू मिलर यांनी आगमनाच्या इतिहासातील हे चार महत्त्वाचे मुद्दे प्रतिपादित केले आहेत. सत्याची ही सुसंगत व्यवस्था किंवा 'पेटी' त्याच लोकांनी तुकडे तुकडे करून फाडून टाकली आहे, आणि केरकचऱ्यामध्ये विखुरून टाकली आहे, ज्यांनी स्वतःचा अनुभव नाकारला आहे, आणि ज्या सत्यांचा त्यांनी बंधू मिलर यांच्यासह इतक्या निर्भयपणे जगाला उपदेश केला होता, त्याच सत्यांचा इन्कार केला आहे."

"९. 'डर्ट-ब्रश' असलेला मनुष्य वर्तमान सत्याच्या स्पष्ट प्रकाशाचे प्रतिनिधित्व करतो; हे वर्तमान सत्य तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे प्रकट करण्यात आले आहे, [प्रकटीकरण 14:9-12,] आणि ते आता उरलेल्या लोकांमधील चुका दूर करीत आहे. वर्तमान सत्याच्या कार्यास 1848 च्या वसंत ऋतूमध्ये पुनर्जीवन येऊ लागले, आणि त्या वेळेपासून आजपर्यंत ते उन्नत होत गेले व सामर्थ्य प्राप्त करीत गेले आहे. 'डर्ट-ब्रश' कार्यरत राहिला आहे, आणि सत्याच्या स्पष्ट प्रकाशासमोर चुका नाहीशा होत गेल्या आहेत; आणि काही मौल्यवान रत्ने, जी थोड्याच काळापूर्वी अंधकार आणि चुकीमुळे झाकली गेली होती व दृष्टीआड झाली होती, ती आता वर्तमान सत्याच्या स्पष्ट प्रकाशात उभी आहेत."

"रत्ने बाहेर काढण्याचे आणि भ्रम दूर करण्याचे हे कार्य झपाट्याने वाढत आहे, आणि ते वाढत्या सामर्थ्याने पुढे चालत राहणार आहे, जोपर्यंत सर्व संत शोधून काढले जात नाहीत आणि जिवंत देवाची मुद्रा प्राप्त करीत नाहीत. याची तुलना यहेज्केलच्या चौतीसाव्या अध्यायाशी करा, आणि तुम्ही पाहाल की 1844 पासून या अंधाऱ्या व ढगाळ दिवसात विखुरलेल्या आपल्या कळपाला एकत्र करण्याचे देवाने वचन दिले आहे. येशू येण्यापूर्वी, 'लहान कळप' 'विश्वासाच्या ऐक्यात' एकत्र केला जाईल. येशू आता 'स्वतःकरिता एक विशेष लोक, जे सत्कर्माबद्दल उत्कट आहेत,' यांना शुद्ध करीत आहे, आणि तो जेव्हा येईल तेव्हा त्याला त्याची 'मंडळी कलंक, किंवा सुरकुती, किंवा अशा कोणत्याही गोष्टीशिवाय' आढळेल. 'ज्याच्या हातात सुप आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, आणि आपला गहू कोठारात जमा करील, इत्यादि.' मत्तय 3:12."

"१०. विखुरलेले 'रत्ने,' 'हिरे' आणि नाणी ज्यामध्ये गोळा करण्यात आली, ती 'पहिल्यापेक्षा कितीतरी मोठी व अधिक सुंदर दुसरी पेटी' हे जिवंत वर्तमान सत्याच्या त्या विस्तीर्ण क्षेत्राचे प्रतीक आहे, ज्यामध्ये विखुरलेला कळप एकत्र केला जाईल, म्हणजेच १४४,०००, आणि त्यांपैकी प्रत्येकाजवळ जिवंत देवाची मुद्रा असेल. त्या मौल्यवान हिऱ्यांपैकी एकही अंधारात राहणार नाही. काही जरी टाचणीच्या अग्राइतके लहान असले, तरी त्यांच्याकडे दुर्लक्ष केले जाणार नाही, आणि देव आपल्या रत्नांची जमवाजमव करीत असलेल्या या दिवशी ते बाहेर ठेवले जाणार नाहीत. [मलाखी ३:१६-१८] त्याने आपले देवदूत पाठवून त्यांना तत्परतेने बाहेर काढू शकतो, जसे त्याने लोटाला सदोममधून बाहेर काढले. 'प्रभु पृथ्वीवर आपले कार्य अल्पावधीत पूर्ण करील.' 'तो ते नीतिमत्त्वाने संक्षिप्त करील.' रोमकरांस ९:२८ पाहा." — जेम्स व्हाईट, Footnotes to Brother Miller's Dream.

